

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διοικούσα Ἐπιτροπή

Μ. Δέφνερ, Μ. Βαρνάβας, Θ. Γιαννακόπουλος, Π. Ζούκιος, Α. Βαζιριαντζίκη, Κ. Ἀσκητόπουλος, Α. Νικολάου

ΟΙ ΧΗΜΙΚΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ὑπὸ ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑ Δρος Χημικοῦ
Ἀντιπροέδρου Ἐν. Ἑλλ. Χημικῶν

Σκοπὸς τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι νὰ δώσῃ μίαν γενικὴν εἰκόνα τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ χημικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὴν χώραν μας. Ἡ διδομένη εἰκὼν εἶναι πολὺ γενικὴ καὶ ἔχει κυρίως στατιστικὸν χαρακτῆρα, δὲν θὰ ἦτο ὅμως ἄσκοπος ἢ συμπληρωσις αὐτῆς ἀπὸ ἄλλους συναδέλφους ἀσχολουμένους εἰς διαφόρους εἰδικoὺς κλάδους ὥστε διὰ μιᾶς συνεργασίας νὰ ἀποτελεσθῇ μία ἀκριβῆς καὶ ὀλοκληρωμένη εἰκὼν.

Οἱ πρῶτοι Ἕλληνες χημικοὶ προῆλθον, ὡς εἶναι φυσικόν, ἀπὸ Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος μας σημαντικὸς ἀριθμὸς τῶν διπλωματοῦχων τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐτράπη πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ. Παραλλήλως τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἰδρύθη εἰς τὰς Ἀθήνας μία ἀξιόλογος ἰδιωτικὴ Σχολὴ ἢ Ἐμπορικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ἀκαδημία τοῦ Ὁθ. Ρουσοπούλου μὲ χημικὸν τμήμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐδίδαν κατὰ καιροὺς οἱ εἰδικώτεροι Ἕλληνες ἐπιστήμονες καὶ πολλοὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Πολυτεχνείου. Ἡ Ἀκαδημία Ρουσοπούλου, ὅπως εἶχεν ἐπικρατήσῃ νὰ ὀνομάζεται, ἔκλεισε τὸ 1920. Εἰς τὸ Μητρώον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν τοῦ 1926 ἀναφέρονται μεταξύ τῶν ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ καὶ 84 ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς αὐτῆς. Ἐκ τούτων μερικοὶ ἐτράπησαν πρὸς ἄλλα ἐπαγγέλματα, ἄλλοι ἐξέλιπον, ἄλλοι εἶναι συνταξιοῦχοι καὶ περὶ τοὺς 40—50 ἐργάζονται σήμερον εἰς τὴν Βιομηχανίαν ἢ κατέχουν Οἰνολογικὰ Ἐργαστήρια.

Τὸ 1917 ἰδρύθη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν τὸ Χημικὸν Τμήμα τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς καὶ τὸ 1920 ἐξῆλθον οἱ πρῶτοι χημικοὶ διπλωματοῦχοι. Παραλλήλως ἰδρύθη καὶ ἡ Χημικὴ Σχολὴ τοῦ Πολυτεχνείου ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεφοίτησαν οἱ πρῶτοι διπλωματοῦχοι τὸ 1922. Τέλος τὸ 1945 ἤρχισαν νὰ ἀποφοιτοῦν καὶ οἱ

πρῶτοι χημικοὶ ἀπὸ τὴν νεοσύστατον τότε Χημικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ὁ πρῶτος κατάλογος τῶν χημικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐδημοσιεύθη τὸ 1924 ἀπὸ τὴν ἀρτισύστατον τότε Ἐνωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν βάσει στοιχείων συγκεντρωθέντων ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. Κλ. Φιλαρέτου. Ὁ κατάλογος αὐτὸς ἐκρίθη ὡς ἐλλειπῆς καὶ τὸ 1926 ἐξεδόθη, κατόπιν γενομένης ἀπογραφῆς, νεώτερος καὶ πληρέστερος ὀνομαστικὸς κατάλογος «Μητρώον τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν» εἰς τὸν ὁποῖον ἀναφέρονται αἱ σπουδαί, ἢ ἀπασχόλησις καὶ ἢ διεύθυνσις ὄλων τῶν συναδέλφων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀνερχομένων εἰς 569. Ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὸ Μητρώον αὐτὸ «ἡ συλλογὴ τῆς ὕλης καὶ ἡ ἐν γένει ταξινόμησις ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Ἰ. Κανδήλην». Εἰς τὸ τέλος τοῦ Μητρώου ὑπάρχει συνοπτικὸς πίναξ I τὸν ὁποῖον ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω ὡς ἔχει (βλ. ἐπομένη σελίδα).

Ὅπως βλέπομεν ἀπὸ τὸν πίνακα αὐτὸν τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας ἦτο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἐποχὴν δύσκολον λόγῳ τῆς προσφάτου ἀκόμῃ μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ὀξύτατον. Ἐὰν παραλείψωμεν τοὺς ἀνέργους, τοὺς ἀγνοουμένους, τοὺς τῆς ἄλλοδαπῆς καὶ τοὺς ἀσκούντας ἐπάγγελμα ξένον πρὸς τὴν Χημείαν καὶ ἂν συμπτῆξωμεν τὰς διαφόρους στήλας καὶ μεταβάλωμεν τὴν κατάταξιν σύμφωνα μὲ διαφόρους ὑποσημειώσεις τοῦ ἀνωτέρω πίνακος τότε καταλήγομεν μὲ ἰκανὴν πρᾶσέγγισιν εἰς τὸν ἐπόμενον περιληπτικὸν πίνακα II τῶν ἀσκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ κατὰ τὸ 1926.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔχομεν τὰ ἐπόμενα ἐξηκριβωμένα νεώτερα στοιχεῖα. Εἰς τὴν Ἐνωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν φέρονται ἐγγεγραμμένοι κατὰ τὸ 1942 970 μέλη μεταξύ τῶν ὁποίων ὑπάρχει καὶ σημαντικὸς ἀριθμὸς χημικῶν—μηχανικῶν. Εἰς τὴν ἐπετηρίδα τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ 1934 περιλαμβάνονται 133 χημικοὶ—μηχανικοί. Τὸ 1949 τὸ Τ.Ε.Ε. ἔχει 315 χημικοὺς—μηχανικοὺς καὶ τὸ 1951 δημοσιεύε-

I. ΠΙΝΑΞ ΕΜΦΑΙΝΩΝ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ (1926)

Διπλωματούχοι	*Εργαζόμενοι εις				*Άγνωσμένου επάγγελματος	Εύρισκόμενοι εις άλλοδαπήν	*Ανεργοί	*Αθροίσματα όρι- ζοντίων γραμμών
	*Ιδιωτικήν έπιχειρήσιν ιδιόκτητον ή μη	Δημοσίαν ύπηρεσίαν σχετικήν με τήν χημείαν	Βιομηχανι- κήν έπιχεί- ρησιν	Ξένον τής χημείας επάγγελμα δημόσιον ή ιδ.ωτικόν				
Φυσικῶν *Επιστημῶν Πανεπιστημίου *Αθηνῶν	15	66	24	11	11	3	2	132
Χημικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου *Αθηνῶν	22	45	36	16	11	9	99	238
Σχολῆς Χημικῶν—Μηχανικῶν Ε. Μ. Πολυτεχνείου	5	3	9	1	—	3	17	38
Χημικῶν Ξένων Πανεπιστη- μίων ή Πολυτεχνείων	15	11	18	2	—	1	13	60
Χημικοὶ Βιομ. *Ακαδημίας Ρουσοπούλου	25	2	43	1	3	2	8	84
Χημικοὶ μη εξακριβωθέντος διπλώματος	3	5	1	—	7	1	—	17
*Αθροίσματα κατακορύφων γραμμῶν	85	132	131	31	32	19	139	569

II. ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΧΗΜΙΚΟΙ ΤΟΥ 1926

	Πανεπιστη- μίου *Αθηνῶν	Ε. Μ. Πολυτε- χνείου	*Ακαδημ. Ρουσοπού- λου	Διαφόρων ξένων Σχολῶν	Σύνολον	%
Δημόσιοι υπάλληλοι	111	3	2	16	132	27
Χημ. βιομηχανίας	71	9	53	17	150	31
Διάφορα επαγγέλματα	32	5	15	14	66	14
*Ανεργοί	101	17	8	13	139	28
Σύνολον	315	34	78	60	487	100

ται εις τὰ ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ κατάλογος όλων τῶν μελῶν τοῦ Τ.Ε.Ε. εις τὸ ὅποιον περιλαμβάνονται καὶ 336 μέλη χημικοί. Σήμερον ὑπολογίζεται ὅτι, μετὰ ἀφαίρεσιν ἑνὸς ἀριθμοῦ ἀγνωσμένων, οἱ ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ-μηχανικοῦ πρέπει νὰ ἀνέρχονται εις 360 τουλάχιστον.

Εἰς τὴν Ε.Ε.Χ. τὸν Ἰούνιον 1954 φέρονται ἐγγεγραμμένοι 1525 μέλη ἐν ζωῇ. Ἐκ τούτων 160 εἶναι καὶ μέλη τοῦ Τ.Ε.Ε. Ὑπάρχουν ἐξ ἄλλου 46 συνταξιοῦχοι, 140 ἐγγραφέντες κάποτε εις τὴν Ε.Ε.Χ. καὶ ἀναχωρήσαντες εις τὸ Ἐξωτερικόν, διακόψαντες δὲ ὡς ἐκ τούτου κάθε ἐπαφήν. Ὑπάρχουν ἐπίσης 140 διὰ τούτους ὁποῖους δὲν ὑπάρχουν ἀπὸ ἐτῶν νεώτερα στοιχεῖα καὶ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀγνωσόμενοι.

Μετοξὺ αὐτῶν περιλαμβάνονται ὅσοι ἔχουν τραπή πρὸς ἄλλα επαγγέλματα κλπ. Συνεπῶς ἢ σημερινὴ δύναμις τῆς Ε.Ε.Χ. πρέπει νὰ ὑπολογίζεται εις 1205 ἐξ ὧν 160 εἶναι καὶ μέλη τοῦ Τ.Ε.Ε.

Ἀπὸ στοιχεῖα συγκεντρωθέντα ἀπὸ τὴν Ε.Ε.Χ. καὶ ἀπὸ τὸ Τ.Ε.Ε. συνετάγη ὁ ἐπόμενος πίναξ εις τὸν ὅποιον ἀπεικονίζεται με κάθε δυνατὴν προσέγγισιν ὁ σημερινὸς τρόπος ἀπασχολήσεως τῶν διαφόρων συναδέλφων. Εἰς τὸν πίνακα διακρίνομεν τοὺς συναδέλφους εις χημικούς καὶ χημικούς—μηχανικούς ἀναλόγως τοῦ διπλώματος ποῦ κατέχουν. (Μεταξὺ τῶν χημικῶν περιλαμβάνονται καὶ ὅσοι ἐκ τῶν παλαιῶν διπλωματούχων τῆς Ἀκαδημίας Ρουσοπούλου ἐξακολουθοῦν νὰ ἀσκοῦν ἀκόμη τὸ ἐπάγγελμα).

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΧΗΜΙΚΟΙ ΤΟΥ 1954

	Χημικοί		Χημικοί-Μηχανικοί		Σύνολον	
	Αριθμ.	%	Αριθμ.	%	Αριθμ.	%
Καθηγηταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν	32	3.1 %	5	1.4 %	37	2.6 %
« Μέσης Ἐκπαιδεύσεως	24	2.3 %	—	—	24	1.7 %
Γεν. Χημείον Κράτους καὶ διάφορα Ὑπουργεία	182	17.4 %	61	16.8 %	243	17.2 %
Εἰς τὴν ἰδιωτικὴν βιομηχανίαν	501	47.9 %	102	28.0 %	603	42.8 %
Εἰς Νομ. Πρόσ. Δημ. Δικαίου	80	7.6 %	20	5.5 %	100	7.1 %
Διάφορα ἐπαγγέλματα καὶ ἀνεργοὶ	227	21.7 %	172	48.3 %	403	28.6 %
Σύνολον	1046	100	360	100	1410	100

Παρά τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς ἐγγραφῆς, πρέπει νὰ ὑπολογίζωμεν ὅτι θὰ ὑπάρχη καὶ ἕνας ἀριθμὸς συναδέλφων πού δὲν ἔχει ἐγγραφή εἰς τὸ σῶμα πού ἀνήκει. Νομίζω ὅτι καὶ τὰ δύο Σώματα θὰ ἔπρεπε νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα τὰ ὀνόματα τῶν ἀποφοιτούντων, νὰ τοὺς ἐγγράφουν αὐτεπαγγέλτως καὶ νὰ φροντίζουν κατόπιν διὰ τὴν ταμειακὴν τακτοποίησιν. Ἐάν ὅλοι οἱ συνάδελφοι ἐφρόντιζον νὰ εἶναι τακτικοὶ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἑναντι τῶν Σωμάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἂν ἔδιδον ὁσάκις τοὺς ζητοῦνται ἢ καὶ χωρὶς νὰ τοὺς ζητοῦνται, τὰ ἐπαγγελματικὰ τῶν στοιχεῖα, τότε ὁ προηγούμενος πίναξ θὰ ἦτο καὶ πληρέστερος καὶ ἀκριβέστερος. Πάντως νομίζω ὅτι διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους πρέπει νὰ θεωρήσωμεν ὅτι οἱ ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ σήμερον θὰ πρέπει νὰ ἀνέρχονται εἰς 1500 περίπου ἐκ τῶν ὁποίων 1100 χημικοὶ καὶ 400 χημικοὶ-μηχανικοὶ.

Ἐκ τούτων περὶ τὰ 50% δηλαδὴ περὶ τοὺς 750 ἀπασχολοῦνται καθ' οἷονδήποτε τρόπον εἰς τὴν βιομηχανίαν. Μεταξὺ τῶν Νομ. Πρ. Δημ. Δικαίου περιλαμβάνονται καὶ διάφοροι Ὀργανισμοὶ ἀσκοῦντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καὶ βιομηχανίαν. Ἐπίσης μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν θὰ ὑπάρχουν πολλοὶ ἀσχολούμενοι μὲ ἴδιαν βιομηχανικὴν ἢ βιοτεχνικὴν ἐπιχείρησιν. Τὸ 1926 οἱ εἰς τὴν βιομηχανίαν ἀσχολούμενοι χημικοὶ ἀνῆρχοντο μόνον εἰς 150 δηλαδὴ ἔκτοτε ἐπενταπλασιάσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν χημικῶν τῆς βιομηχανίας. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἂν οἱ βιομήχανοι εἶχον ἐκτιμῆσει καλῶς τὴν συμβολὴν τοῦ χημικοῦ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀπασχολήσουν πολὺ περισσότερους χημικοὺς χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιβάλλεται ἡ πρόσληψις τούτων διὰ νόμων. Ἀλλὰ καὶ οἱ χημικοὶ πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι εἰς πολλὰ ἐργοστάσια ἢ συμβολὴ τῶν δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται μόνον εἰς τὸ ἐργαστήριον ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀσχολοῦνται περισσότερο μὲ τὴν κατεργασίαν καὶ πρέπει νὰ τείνουν νὰ γίνουν οἱ τεχνικοὶ διευθυνταὶ τῶν ἐργοστασίων. Ἀλλωστε τὰ ἐργαστήρια πολλῶν ἐργοστασίων ἔχουν στοιχειώδη ἐξοπλισμὸν καὶ ἐλάχιστα μόνον παρέχουν τὴν δυνατότητα ἐκτελέσεως ἐρευνητικῆς ἐργασίας. Ἡ ἐργασία

δηλαδὴ τοῦ χημικοῦ περιορίζεται πολλάκις εἰς συνεχῆ ἐπανάληψιν τῶν ἰδίων ἀναλύσεων, δυναμένων νὰ ἐκτελοῦνται ἀπὸ ἕνα πρακτικὸν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ χημικοῦ ὁ ὁποῖος νὰ δύναται νὰ διαθέσῃ τὸν χρόνον του εἰς ἀνωτέραν ἀπασχόλησιν. Νομίζω ὅτι θὰ ὤφειλε νὰ τονισθῆ ἐπίσης ὅτι πολλαὶ ἐπιχειρήσεις βιοτεχνικοῦ χαρακτῆρος παρασκευάζουσαι διάφορα χημικὰ τεχνικὰ σκευάσματα θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εὐρίσκονται εἰς χεῖρας συναδέλφων.

Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι ὅτι ἐνῶ ἡ σχέση μεταξὺ χημικῶν καὶ χημικῶν-μηχανικῶν εἶναι 2,75 πρὸς 1, ἡ ἀντίστοιχος σχέση τῶν χημικῶν τῆς βιομηχανίας εἶναι 5 πρὸς 1 δηλαδὴ ἀναλογικῶς τρέπονται πρὸς τὴν βιομηχανίαν πολλοὶ περισσότεροι χημικοὶ παρά χημικοὶ-μηχανικοὶ, καὶ τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν χημικῶν τῆς βιομηχανίας κατέχει πανεπιστημιακὴν μόρφωσιν.

Τὸ 1926 εἶχομεν 132 χημικοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ σήμερον ἔχομεν 304 δηλαδὴ ἐνῶ τὸ σύνολον τῶν χημικῶν ἀνήλθεν ἀπὸ 500 εἰς 1500 καὶ συνεπῶς ἐτριπλασιάσθη, ἐνῶ οἱ χημικοὶ τῆς βιομηχανίας ἐπενταπλασιάσθησαν, οἱ χημικοὶ τοῦ Κράτους ἐπολλαπλασιάσθησαν μόνον κατὰ 2,3. Τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον τὸ Κράτος καθυστερεῖ εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς ἐξελιξεως καὶ προόδου. Δηλαδὴ ἀντὶ τὸ Κράτος νὰ ἐμφανίζεται ὡς πρωτοπόρον, ἐφόσον ἄλλωστε φιλοδοξεῖ ὄχι μόνον νὰ ἐλέγῃ ἀλλὰ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου, καθυστερεῖ σημαντικώτατα ἑναντι τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Εἶναι καὶ τοῦτο μίᾳ ἐνδειξις ὅτι οἱ κυβερνῶντες δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀντιληφθῆ τὴν σημασίαν τῆς τεχνικῆς ἐξελιξεως ἐπὶ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου, ἀποτέλεσμα δὲ τούτου εἶναι ἡ ἀξιοθρήνητος κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ ἀξιοποίησις τῶν μεταλλείων, τῶν μεγάλων βασικῶν βιομηχανιῶν καὶ τῶν ἐνεργειακῶν ἐργῶν. Τὸ Κράτος κατωρθώνει διὰ τῆς παρεμβάσεώς του νὰ ἀσκῆ πολλάκις ἀνασταλτικὴν ἐπίδρασιν καὶ νὰ ἀποκαρδιώσῃ καὶ τοὺς ἰδιώτας ἐκείνους πού προσφέρονται νὰ ἀναπτύξουν τὸν ἐθνικὸν μας πλοῦτον.

Ἐκ τῶν ἀναφερομένων 243 χημικῶν δημο-

σίων υπαλλήλων (πλην τών εκπαιδευτικῶν) οἱ 134 ἀπασχολοῦνται εἰς τὸ Γεν. Χημεῖον τοῦ Κράτους (116 χημικοὶ καὶ 18 χημικοὶ—μηχανικοὶ) οἱ 30 περίπου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου καὶ οἱ ὑπόλοιποι εἰς διαφόρους δημοσίας ὑπηρεσίας δηλαδή Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Ὑπουργ. Βιομηχανίας κλπ.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπασχόλησιν τῶν λοιπῶν συναδέλφων, διάφοροι ἰδιωτικαὶ πληροφωρίαι συμπληροῦσαι ὅσας ὑπάρχουν εἰς τὴν Ε.Ε.Χ. παρέχουν τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα. Ὑπάρχουν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα 8—10 ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια γενικῶν χημικῶν ἀναλύσεων. Ἐξ ἄλλου ὑπάρχουν περὶ τὰ 120 οἰνολογικὰ ἐργαστήρια καὶ περὶ τὰ 20 ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια βιοχημικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἀναλύσεων ἐξ ὧν τὰ 15 εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὰ τελευταῖα αὐτὰ διευθύνονται ἀπὸ χημικῶν εἰδικευμένων εἰς τὴν βιοχημείαν καὶ ἀπὸ ἰατρῶν εἰδικευμένων εἰς τὴν μικροβιολογίαν τοιουτοτρόπως δὲ διασφαλίζονται ἀπολύτως καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὰ ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα τῶν ἐπιστημόνων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν συναδέλφων τῶν εἰδικευομένων εἰς τὴν βιοχημείαν αὐξάνει συνεχῶς. Τὰ περισσότερα μεγαλύτερα νοσηλευτικὰ ἰδρύματα ἀπασχολοῦν βιοχημικοὺς τὸ σύνολον δὲ τούτων ἀνέρχεται σήμερον εἰς 65. Πλην μιᾶς ἢ δύο ἐξαιρέσεων ὅλοι οἱ βιοχημικοὶ προέρχονται ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἀτυχῶς τὰ ἐπαρχιακὰ νοσοκομεία δὲν ἔχουν ἀντιληφθῆ ἀκόμη τὴν χρησιμότητα τῶν βιοχημικῶν. Εἰς τὸν ἀνωτέρω πίνακα τοὺς βιοχημικοὺς πρέπει νὰ θεωρήσωμεν κατανεμομένους μεταξὺ Νομ. Προσ. Δημ. Δικαίου καὶ ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν. Τέλος εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν περιλαμβάνεται καὶ ἕνας ἀριθμὸς συναδέλφων ἀσχολουμένων μετὰ τὴν ἐμπορίαν χημικῶν ἢ καὶ ἄλλων συναφῶν προϊόντων.

Οἱ χημικοὶ τῆς Ἑλλάδος συνησπίσθησαν τὸ πρῶτον εἰς σῶμα τὸ 1924 διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἢ ὅποια διὰ τοῦ Νόμου 6129 μετετρέπη τὸ 1934 εἰς Ὁργανισμὸν Δημοσίου Δικαίου, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἢ ἐγγραφῆ ὅλων τῶν χημικῶν. Οἱ χημικοὶ·μηχανικοὶ ἰδιαιτέρως εἶναι ὑποχρεωτικῶς μέλη τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητ. τῆς Ἑλλάδος καὶ προαιρετικῶς δύνανται νὰ εἶναι καὶ μέλη τῆς Ε.Ε.Χ.

Ἐκτὸς αὐτῶν τῶν βασικῶν ὀργανώσεων ὑπάρχουν καὶ κλαδικαὶ ὀργανώσεις εἰς τὰς ὁποίας ἢ συμμετοχὴ εἶναι προαιρετικὴ. Ἡ πείρα ἔχει ἀποδείξει ὅτι αἱ ὀργανώσεις αὐταὶ εἶναι χρησιμώτατοι διὰ πλείστας περιπτώσεις προστασίας τῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων, αἱ δὲ ἐπαρχιακὰ συντείνουν εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τῶν μακρῶν τῶν Ἀθηνῶν εὐρισκομένων συναδέλφων. Αἱ ὀργανώσεις αὐταὶ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

1) Ὁ Σύλλογος Χημικῶν Δημοσίων Ὑπαλλή-

λων. 2) Ὁ Σύλλογος Χημικῶν Βιομηχανίας. 3) Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν Οἰνολόγων. 4) Ὁ Σύλλογος Χημικῶν Βιολόγων. 5) Ὁ Σύνδεσμος Χημικῶν Μακεδονίας—Θράκης. 6) Ὁ Σύνδεσμος χημικῶν βιομηχανίας Μακεδονίας. 7) Ὁ Σύνδεσμος χημικῶν Ἡρακλείου. 8) Χανίων. 9) Ἀχαΐας. 10) Ἡλείας. 11) Μεσσηνίας. 12) Ὁ οἰκοδομικὸς συνεταιρισμὸς ἀκτημόνων χημικῶν καὶ 13) Ὁ Σύνδεσμος συνταξιούχων χημικῶν.

Ἀπὸ τοῦ 1942 λειτουργεῖ καὶ τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν. Εἰς τὸ Ταμεῖον αὐτὸ ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς ὅλοι οἱ κατὰ τὸν Νόμον 6129 ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ χημικοῦ ὡς ἐλεύθεροι ἐπαγγελματίαι ἢ ὡς παρέχοντες ἐξερτημένην ἐργασίαν καὶ προαιρετικῶς οἱ ἀσκοῦντες ἰδίαν ἐπιχείρησιν καὶ οἱ δημόσιοι υπάλληλοι. Τὸ Ταμεῖον παρέχει σήμερον σύνταξιν εἰς 50 συναδέλφους καὶ εἰς 60 ἑτέρους κληρονόμους θανόντων συναδέλφων. Εἰς τὸ Ταμεῖον εἶναι ἐγγεγραμμένοι 1300 χημικοὶ.

Κατὰ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν Ε.Ε.Χ. καὶ τὸ Τ.Ε.Ε. στοιχεῖα οἱ χημικοὶ ἀπὸ ἀπόψεως τόπου διαμονῆς κατανέμονται ὡς ἑξῆς περίπου.

1) Εἰς περιοχὴν Ἀθηνῶν (μετὰ τὴν Ἐλευσίνα)	περὶ τοὺς 1020
2) Εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην	» » 150
3) Εἰς Κρήτην	» » 70
4) Εἰς Νομὸν Ἀχαΐας	» » 60
5) Εἰς τὴν λοιπὴν χώραν	» » 200
Σύνολον	» » 1500

Ἐπανηλειμμένως εἰς τὸ παρελθὸν ἐξεδηλώθη ἐκ μέρους πολλῶν συναδέλφων ἡ ἀνάγκη ἰδρύσεως «Ἑλληνικῆς Χημικῆς Ἐταιρείας» μετὰ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ μέχρι σήμερον δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἴδρυσις αὐτῆς. Γενικὴ εἶναι ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ Ἐταιρεία θὰ ὑποκινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συναδέλφων πρὸς τὴν καθαρὰν ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν παραγωγὴν ἢ ὅποια μέχρι σήμερον εἶναι πενιχροτάτη, ὅπως δύναται νὰ πιστοποιηθῆ ἀπὸ τὰς ἀραιὰς ἀνακοινώσεις εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀπὸ πρωτοτύπους ἐργασίας δημοσιευομένας εἰς τὰ ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, ἀπὸ μερικὰς διδακτορικὰς ἐργασίας, καὶ ἀπὸ ἐλαχίστας ἐλληνικὰς ἐργασίας δημοσιευομένας εἰς τὸν ξένον ἐπιστημονικὸν τύπον. Κάποια συγκεντρωμένη ἐμφάνισις μερικῶν ἐργασιῶν ἔγινε κατὰ τὸ συνελθὸν τὸ 1938 Πρῶτον Πανελλήνιον Χημικῶν Συνέδριον τὸ ὅποιον μέχρι σήμερον δὲν ἠκολουθήθη καὶ ἀπὸ δευτέρου. Διάφοροι ὀμίλια ἐπὶ χημικῶν θεμάτων γενόμενα τὸν χειμῶνα ἔχουν κυρίως μορφωτικὸν χαρακτῆρα.

Ἡ ὅλη κίνησις ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς πλευρᾶς, ἐμφανίζεται εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ε.Ε.Χ., τὸ ἐκδιδόμενον ἀπὸ τοῦ 1936, τὰ ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποτελεῖ μίαν πρῶτην προ-

σπάθειαν πρὸς ἀπόδοσιν γενικῆς εἰκόνας περὶ τῶν χημικῶν τῆς Ἑλλάδος, μὲ στατιστικὸν κυρίως χαρακτήρα. Ἐκτὸς τῶν στοιχείων πού συνέλεξα ἀπὸ τὴν Ε.Ε.Χ. καὶ ἀπὸ Τ.Ε.Ε. ἐζήτησα καὶ ἔλαβον ἀρκετάς πληροφορίας ἀπὸ διαφόρους συναδέλφους τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαριστῶ. Δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον ἂν ἄλλος κανεῖς θὰ ἤθελε

νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὴν συγκέντρωσιν ἀκριβεστέρων στοιχείων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων νὰ γράψῃ τὴν μέχρι σήμερον ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων χημικῶν. Εἶναι καιρὸς νὰ γίνῃ τοῦτο διότι ἤδη ἡ πρώτη γενεὰ τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν ἀπῆλθεν, οἱ δὲ ἐκπρόσωποι τῆς δευτέρας γενεᾶς ἔπαυσαν πλέον νὰ εἶναι νέοι.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ 8ΗΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1954

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. Καθηγητὴς κ. Σ. Γαλανὸς κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως. Ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης γεν. συνελεύσεως.

Ἀκολουθῶς ἐκλέγονται ὡς Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ. Σ. ὁ κ. Ἄγγ. Μαρανῆς καὶ γραμματεῖς οἱ κ. Κων. Προβατᾶς καὶ Ἀριστ. Κουφόπουλος.

Ὁ κ. Ἀσκητόπουλος ἀναγιγνώσκει τὴν Λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ. κατὰ τὸ διαρρεῦσαν πεντάμηνον.

Κύριοι Συνάδελφοι,

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἀπὸ τῆς τελευταίας Γενικῆς Συνελεύσεως πεντάμηνον, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ε.Ε.Χ. συνέχισε τὰς ἐνεργείας του ἐπὶ τῶν γνωστῶν εἰς ὄλους ἀκανθῶδων τοῦ κλάδου ζητημάτων, ἔσχε πολλὰς ἐπαφὰς μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν διοικούντων καὶ ἔδρεψεν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, πολλὰς ὑποσχέσεις καὶ διαβεβαιώσεις ἐπὶ τῆς πλήρους κατανοήσεως τῶν αἰτημάτων ἡμῶν. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν του θὰ ἐκθέσῃ ἡμῖν τὸ Συμβούλιον κατωτέρω διὰ νὰ σχηματίσετε ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς σημερινῆς θέσεως τῶν ἀφορώντων τὸν κλάδον μας θεμάτων.

Θὰ ἐλάβετε, ἐλπίζομεν, τὸν κόπον νὰ διεξέλθῃτε τὰ πρακτικὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς 7ης Φεβρουαρίου ἐ.ξ. ὡς φωνογραφικῶς περιελήφθησαν εἰς τὰ «Χημικά Χρονικά». Τὸ Συμβούλιον δὲν ἠθέλησεν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ περικόψῃ τὰ λεχθέντα ἢ νὰ ἀποδώσῃ ταῦτα ἐν περιλήψει διὰ νὰ δυνηθοῦν καὶ οἱ ἀπουσιάζοντες συνάδελφοι νὰ μεταφερθοῦν νοερῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς συνεδριάσεως καὶ νὰ μετᾶσχουν τῆς πνευματικῆς καὶ λεκτικῆς ἐκείνης παννυχίας. Ἐκ τῶν πρακτικῶν καταφαίνεται ὅτι τὰ ἀπασχολήσαντα τὴν Γεν. Συνέλευσιν ζητήματα ὑπῆρξαν κατὰ κύριον λόγον συνδικαλιστικοῦ χαρακτήρος, ἀποδεικνυομένου οὕτω διὰ μίαν εἰσέτι φοράν ὅτι οἱ λαμβάνοντες τὸν λόγον συνάδελφοι ἐκτρέπουν τὴν συζήτησιν πρὸς τὰ θέματα ἐξευρέσεως ἐργασίας, μισθολογίου, συλλογικῶν συμβάσεων κλπ., παραβλέποντες ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ἐπιστημονικὸν περιεχόμενον τῆς Ἐνώσεως. Ἡ Ἐνωσις δὲν δύναται νὰ εὐθύνεται διότι σπουδάζουν Χημεῖαν πολλοὶ περισσότεροι ἐξ ὧσιν εὐρίσκουν ἀπασχόλησιν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου των. Εἰς τὸ ἀναμφισβήτητον αὐτὸ γεγονός ὀφείλεται ἡ κακοδαιμονία τοῦ κλάδου, ἡ παρατηρουμένη ἀνεργία, ἡ ἀθρόα προσφορά ἐργασίας καὶ οἱ ἐκ ταύτης χαμηλοὶ μισθοί. Συμμερίζεται βεβαίως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸν πόνον τῶν ἀνέργων, τὴν ἀπογοήτευσιν τῶν ἀνεπαρκῶς μισθοδοτουμένων, τὴν ἀδημονίαν τῶν εἰδικευμένων εἰς τὴν βιοχημείαν. Ὁμολογεῖ ὅμως ὅτι παρ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν του δὲν κατώρθωσε νὰ ἐκπορθῇ τὰ Ὑπουργεῖα Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, οὔτε νὰ νομοθετήσῃ ὑποκαθιστῶν τὴν Βουλὴν.

Ἄλλ' ὡς εἰσέλθωμεν εἰς τὰ καθ' ἕκαστα θέματα, ὡς ταῦτα ἀνεπτύχθησαν ἐν πλάτει κατὰ τὴν τελευταίαν Γεν. Συνέλευσιν.

Διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Χημικῶν ἠλθομεν καὶ πάλιν, ἀμέσως καὶ ἐμμέσως, εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐτονίσαμεν ὅτι τὸ Ταμεῖον μας, ὡς καθαρῶς ἐπιστημονικόν, εἶναι ἄδικον νὰ συγκαταλέγηται μετὰ τῶν ποικιλούντων ἐργατικῶν Ταμείων καὶ νὰ ἐπαπειλῆται τυχόν συγχώνευσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ι.Κ.Α. Ἐπίσης ἐτονίσαμεν τὴν ἀνάγκην ἐνισχύσεως αὐτοῦ δι' αὐξήσεως τῶν κοινωνικῶν πόρων. Εἰς τὸ τελευταῖον σημεῖον συνητήσαμεν οὐσιαστικὰς ἀντιρρήσεις ἀναγομένας εἰς τὴν γενικωτέραν τῆς Κυβερνήσεως πολιτικὴν.

Τὸ ζήτημα τῶν συλλογικῶν συμβάσεων εἶχε πολλὰς μεταπτώσεις, ὡς εἶναι εἰς τοὺς περισσοτέρους γνωστὸν ἐκ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας. Ἀπλῶς θὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα ὅτι, ἐνῶ κατόπιν προσωπικῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ἐνώσεως πρὸς τοὺς διοικοῦντας τὸν Σύνδεσμον Βιομηχανῶν εἶχε γίνῃ ἀποδεκτὴ ἐκ μέρους τῶν τελευταίων μισθολογικὴ κλιμάκωσις σχετικῶς ὑποφερτὴ, τὴν ὁποῖαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἀποδεχθῇ καὶ ὑπογράψῃ ἐκ μέρους τῆς ὀλότητος τῶν συναδέλφων, τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὁ Σύνδεσμος Βιομηχανῶν μετέβαλλε γνώμην καὶ ἐπρότεινε τὸ γνωστὸν εἰς ὑμᾶς μειωμένον μισθολόγιον. Μετὰ μακρὰν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ἐκ μέρους τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως καὶ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας ἀπεφασίσθη, ὅπως τὴν συλλογικὴν σύμβασιν ὑπογράψῃ μόνον ὁ Σύλλογος Χημικῶν Βιομηχανίας, ἐκφράσῃ δὲ ἡ Ἐνωσις τὴν ἐναντίωσίν της, ἵνα δυνηθῇ αὕτη εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον νὰ ἐγείρῃ νέας εὐλόγους ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς ὑπογραφείσης συμβάσεως. Θὰ ἐπεδιώκετο δηλονότι ἡ κλιμακωτὴ αὐξήσις τῶν ἀποδοχῶν εἰς λογικὰ ὕψη, παρακαμπτομένου οὕτω τοῦ ἐπιχειρήματος περὶ τοῦ δυσαναλόγου πρὸς τὰς λοιπὰς συλλογικὰς συμβάσεις ποσοστοῦ αὐξήσεως. Παρ' ὅλον τοῦτο καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν ἔτυχε τῆς ὑπουργικῆς ἐγκρίσεως ἢ ὑπογραφείσα μετὰ τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας καὶ Συνδέσμου Βιομηχανῶν Συλλογικὴ Σύμβασις.

Τὸ ζήτημα τῆς στενωτέρας συνεργασίας μετὰ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος δὲν προωθήθη μέχρι τοῦ ἐπιθυμητοῦ σημείου. Τὸ Τ.Ε.Ε., ἀπασχολημένον μὲ τὸ θέμα τῆς ἐν αὐτῷ συγχωνεύσεως τῶν γεωπόνων καὶ τῶν δασολόγων, ἀνέμενε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας ταύτης, ἥτις τελικῶς διὰ διαφόρους λόγους δὲν ἐτελεσφόρησε, διὰ νὰ ρυθμίσῃ τὸν τρόπον συνεργασίας καὶ τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποῖαν θὰ ἔδιδεν εἰς τὰς μεθ' ἡμῶν συνεννοήσεις, παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἰδική μας περίπτωσις εἶναι διάφορος. Οὕτως ἢ Ἐπιτροπὴ προκαταρκτικῆς συνεργασίας τοῦ Τ.Ε.Ε. μεθ' ἡμῶν ὥρισθη μόλις πρὸ μηνός. Ἀρχίσαμεν ἤδη συνεργαζόμενοι μετὰ τοῦ κ. Καραϊσκάκη, προέδρου τοῦ τμήματος Χημικῶν—Μηχανικῶν, ἐπὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετωπίσεως τῶν ἀπασχολούντων τὸν κλάδον γενικῶν θεμάτων, ἔχομεν δὲ πάντα λόγον νὰ ἐξάρωμεν τὸ ἐπιδεικνυόμενον ἐκ μέρους του

πνεύμα συνεργασίας και να ἐλπίσωμεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι εὐνοϊκὰ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Παραλλήλως εὐρισκόμεθα ἀπὸ μακροῦ εἰς στενὴν ἐπαφὴν μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας μετὰ τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν, ὅπως ἄπαντα τὰ ἀφορῶντα τὸν κλάδον μας ζητήματα, πλὴν τοῦ μισθολογίου, ἐπιλύονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τούτου, εἰς τὸ ὁποῖον τύποις καὶ οὐσίᾳ δέον νὰ ὑπάγεται ἡ Ἐνωσίς μας. Καταρτίζεται ἤδη διεξοδικὸν σχέδιον νόμου, περιλαμβάνον τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ κλάδου, τὸ ὁποῖον θὰ συζητηθῆ μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας εἰς τρόπον, ὥστε, ἐγκρινόμενον ὑπ' αὐτοῦ, νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.

Ἡ δυνατότης προσλήψεως χημικῶν ὡς καθηγητῶν τοῦ μαθήματος τῆς Χημείας εἰς τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια, γενομένη, ὡς ἀνεκοινώθη, κατ' ἀρχὴν ἀποδεκτὴ παρὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, εὐρίσκεται ἀκόμη ὡς σχέδιον ἀναμένον τὴν παρὰ τῆς Βουλῆς ψήφισίν του. Διορισμὸς χημικῶν εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν ἦτο καὶ εἶναι πάντοτε δυνατός εἰς τὰ πρακτικὰ Λύκεια καὶ τὰς Μέσας Ἐμπορικὰς Σχολὰς τοῦ Κράτους καίτοι οὐδεμία σχετικὴ αἰτίας διορισμοῦ ὑπεβλήθη.

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικής Ἀσφαλίσεως Χημικῶν εἰσεπράχθησαν αἱ εὐγενῶς διὰ τὴν βιβλιοθήκην προσφερθεῖσαι 20.000 νέαι δραχμαί. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐδαπανήθη ἄνω τοῦ ἡμίσεως διὰ τὴν ἀγορὰν συγγραμμάτων, ἐγκυκλοπαιδειῶν καὶ βιβλιοθηκῶν, σημαντικὸν δὲ μέρος τοῦ ὑπολοίπου διετέθη διὰ τὸν εὐπρεπιῶν τοῦ ἐντευκτηρίου, ἐν τῷ ὅποιῳ στεγάζεται ἡ βιβλιοθήκη. Παραλλήλως τὸ Δ. Σ. διέθεσε τὸ ἀναγκαῖον συμπληρωματικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ὅλου χώρου τῶν γραφείων μας, ὁ ὁποῖος, κατόπιν τῆς πολυετοῦς χρήσεως εἶχε καταστῆ ἀποκρουστικῶς ἀκάθαρτος. Ἡ σύγκρισις σήμερον τῆς εἰσόδου τοῦ κτηρίου μετὰ τῶν αἰθουσῶν τῶν γραφείων μας ἀποβαίνει συντριπτικῶς ὑπὲρ ἡμῶν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν ἅπαξ ἔτι τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἐνώσεως πρὸς τοὺς συναδέλφους ὀριζόμενων βιομηχανιῶν, οἱ ὁποῖοι προσέφερον εὐγενῶς τὰ χρησιμοποιοθέντα διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῶν γραφείων μας ὑλικά. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι τὸ εὐχάριστον πλέον περιβάλλον τῆς βιβλιοθήκης μας, πλουτισθείσης μετὰ νεώτατα συγγράμματα, θὰ προσελκύσῃ εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν τοὺς συναδέλφους καὶ θὰ παύσῃ νὰ θεωρῆται ἡ βιβλιοθήκη ὡς πολυδάπανον ἁπλῶς διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐνώσεως διακοσμητικὸν στοιχεῖον.

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐνώσεως δὲν εὐρίσκονται, ὡς συνήθως, εἰς ἀνθηρὰν κατάστασιν εἰς τρόπον ὥστε μόνον στοιχειῶδως νὰ ἀντιμετωπίζονται αἱ τρέχουσαι ἀνάγκαι. Ποικύμεθα καὶ πάλιν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς κ. κ. Συναδέλφους, ὅπως τακτοποιηθοῦν ταμειακῶς ἐνισχύοντες οὕτω τὴν Ἐνωσιν.

Αὐτὰ ὑπῆρξαν ἐν ὀλίγοις αἱ προσπάθειαι μας. Κατέστη, ἐλπίζομεν, ἀντιληπτόν, ὅτι ἡ ἐπίλυσις τῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ κλάδου ἀπαιτεῖ νομοθετικὴν μέριμναν ἢ μεταβολὴν τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, ταῦτα δὲ δὲν ἐπιτυγχάνονται εὐκόλως καὶ ταχέως. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἄλλοτε μὲν διὰ λόγους ἀξιοπρεπειᾶς τοῦ κλάδου ἢ ἡμῶν αὐτῶν, ἄλλοτε δὲ διότι διεπιστώμετο τὸ ἄσχοπον τῆς τοιαύτης ἐνεργείας, δὲν ἠκολουθήσαμεν τὴν δοθείσαν εἰς ἡμᾶς συμβουλήν, ὅπως ἐπιμείνωμεν εἰς τοὺς κρατοῦντας διὰ καθημερινῆς ἐπισκέψεως καὶ συνεχοῦς ὀχλήσεως, μέχρις ὅτου οἱ τοῖ, ὑποκύπτοντες εἰς τὸν κάματον, ἐπιλύσουν τὰ ζητήματα τῆς Ἐνώσεως. Περιώρισαμε τὰς ἐπισκέψεις μας, συλλογικὰς καὶ ἀτομικὰς, μέχρις ὅτου ἐπειθόμεθα περὶ τῆς δυνατότητος ἢ μὴ ἐπιτεῦξεως εὐνοϊκοῦ ἀποτελέσματος. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς δὲ γραμμῆς προτιθέμεθα νὰ συνεχίσωμεν τὰς προσπάθειάς μας καὶ κατὰ τὸν ὑπολοιπόμενον χρόνον τῆς θητείας μας.

Ὁ κ. Μεντζελόπουλος ἐκφράζει τὴν λύπην του

διότι κατὰ τὴν προηγουμένην συνέλευσιν, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῆ, καὶ νὰ προσθέσῃ τότε ἐκεῖνο ποῦ ἠθέλε νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Συνελεύσεως. Συμφωνεῖ εἰς γενικὰς γραμμάς μετὰ τὴν Δοξίαν τῆς Ε.Ε.Χ. Λέγει ἐν συνεχείᾳ, ὅτι διὰ τὸν διορισμὸν τῶν νέων ὡς ἐκπαιδευτικῶν τὸ Δ. Συμβούλιον ἐνήργησε τυπικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας. Ἐὰν ἐγνώριζε τὰ θέματα τῆς προηγουμένης συνέλεύσεως θὰ τοὺς κατετόπιζε σχετικῶς ἐπ' αὐτοῦ. Διδάσκουν, λέγει, πολλὰκις οἱ θεολόγοι τὴν χημείαν καὶ προτείνει ὅπως ἐπανέλθῃ τὸ Δικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τοῦ διαβήματός του. Εἰς τὸ Ὑπ. Παιδείας, συνεχίζει, ὑπάρχει φιλολογικρατία καὶ, ἐνῶ οἱ νέοι τρέπονται πρὸς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, ἐκεῖ ἐπικρατεῖ μία τάσις ἐξοστρακισμοῦ αὐτῶν καὶ ἰδιαίτερος τῆς χημείας. Δὲν θέλωμεν νὰ περιληφθῆ μετὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων καὶ ἕνας χημικός.

Ὁ κ. Γαλανός προτείνει νὰ ὑποβάλλῃ ὁ κ. Μεντζελόπουλος ὑπόμνημα σχετικῶς μετὰ τὰ ἀνωτέρω, ἵνα κατατοπίσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Πιστεύει ὅτι δύναται ν' ἀπορροφηθοῦν τὰ 50% τῶν ἀνέργων συναδέλφων εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν καὶ νὰ ἐξελιχθοῦν.

Ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος ἀνασκοπῶν τὰ πεπραγμένα τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐνώσεως, λέγει ὅτι ἐβίγησαν δύο σοβαρὰ ζητήματα, τὸ τῆς ἀνεργίας καὶ τὸ τοῦ μισθολογίου. Οἱ νέοι χημικοὶ δι' ὑπομνήματος ἐπρότειναν ὅπως τροποποιηθῆ ἡ ὑπάρχουσα νομοθεσία, εἶναι ὅμως δυνατόν καὶ μετὰ τὴν ὑπάρχουσαν νομοθεσίαν νὰ λυθῆ κατὰ ἕν μέρος τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας. Τοὺς χημικοὺς χαρακτηρίζει ἀδράνεια καὶ λιποψυχία, διότι ἐνῶ οἱ Φαρμακοποιοὶ κινοῦνται διὰ τὸν κλάδον τῆς Βιοχημείας, οἱ Χημικοὶ ἁπλῶς τὸ συζητοῦν. Ἐκφράζει τὴν λύπην του διότι δὲν θεωρεῖται ὁ χημικός ὡς οὐσιαστικὸς παράγων, ἀλλὰ ὡς παράσιον εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Προτείνει δὲ 1) νὰ συζητηθῆ ἡ τροποποίησις τῆς νομοθεσίας εἰς τὴν συνέλευσιν. 2) Νὰ ἐνδιαφερθῆ ἡ Ἐνωσίς διὰ τὰς κινήσεις τῶν φαρμακοποίων εἰς τὸν κλάδον τῆς Βιοχημείας. Θεωρεῖ δὲ τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον τῆς Ἐνώσεως ὅτι ὀφείλεται εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τῶν μελῶν τῆς. Διὰ τὰς συλλογικὰς συμβάσεις, λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν διαφοραὶ μισθολογικαὶ μετὰ τῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων, ἀλλὰ μόνον ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ἐργασίας. Τὸ ζήτημα τῆς ἀνεργίας, θεωρεῖ ὅτι δὲν ὀφείλεται εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν Χημικῶν, ἀλλὰ εἰς τὸ ὅτι δὲν ἀντεμετωπίσθησαν καλῶς τὰ θέματα τῆς Βιοχημείας, τὸ ἐκπαιδευτικόν, καθὼς καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς νομοθεσίας. Προτείνει δὲ ὅπως διὰ τῆς ἀνεργίαν συσταθοῦν ἐπιτροπαὶ ἀπὸ ἀνέργων συναδέλφων καὶ ἐργαζομένων εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Ὁ κ. Κώνστας. Ἀναφερόμενος εἰς τὸν προλαλήσαντα κ. Ἀναγνωστόπουλον, λέγει ὅτι οὗτος ὠμίλησεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς καλῶς, ἀλλὰ παρεξέκλινεν εἰς ὀρισμένα σημεῖα, ὅπως εἰς τὸ τοῦ παρασιτισμοῦ τῶν συναδέλφων (διαμαρτυρία). Λέγει ὅτι δὲν χρειάζεται νομοθεσία διὰ νὰ ἀποδειχθῆ ἡ χρησιμότης τοῦ κλάδου μας, ἀλλὰ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν θὰ τὸ δείξῃ μετὰ τὴν ἐργασίαν του. Ἐκ τῶν καταγγελιῶν τῶν γενομένων εἰς τὴν Ἐνωσιν, ἀναφέρει ὅτι, ὡς ἐξηκριβώθη, κατὰ 90% αἱ θέσεις ἦσαν συμπληρωμέναι, εἰς δὲ τὰς ἄλλας ὅτι αἱ βιομηχανίαι δὲν ἀπασχόλουν τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν ἢ κεφάλαια διὰ πρόσληψιν χημικοῦ, ὅπως ὀρίζει ὁ νόμος. Ἡ ἀνεργία, κατ' αὐτόν, ὀφείλεται εἰς τὸν πληθωρισμὸν τῶν χημικῶν ἐν σχέσει μετὰ τὰς δυνατότητας τῆς χώρας μας. Τὸ 1926, ἐπὶ 500 χημικῶν ὑπῆρχον 130 ἀνεργοί. Ἀμφιβάλλει δὲ ἐὰν ὑπάρχουν τόσοι ἐπὶ 1500 ποῦ εἶναι σήμερα. (διαμαρτύρεται συναδέλφος καὶ λέγει νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐξέλιξις τῆς βιομηχανίας). Διὰ δὲ τὸ ἐκπαιδευτικὸν φρονεῖ ὅτι, ἐὰν θελήσωμεν νὰ πάρωμεν τὰς θέσεις

των φυσικῶν, τότε και ἔκεινοι θὰ διεκδικήσουν θέσεις ἰδικὰς μας εἰς τὴν βιομηχανίαν, τέλος δὲ διὰ τὰς συλλογικὰς συμβάσεις λέγει, ὅτι ἡ ἔνωσις ἠρνήθη νὰ τὰς υπογράψῃ.

Ὁ κ. Δημητρίου λαμβάνων τὸν λόγον λέγει ὅτι, ἔάν πράγματι ὑπάρχῃ σχέδιον νόμου ὑπαγωγῆς τῶν χημικῶν εἰς τὸ Ὑπ. Βιομηχανίας, θὰ πρέπει τοῦτο νὰ ληθῆ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν. Ἐπισητῶ δὲ τὴν προσοχὴν τῆς Ἐνώσεως εἰς τὴν μελέτην τοῦ νέου νομοσχεδίου, τὸ δὲ Δ. Συμβούλιον νὰ ζητήσῃ τὴν ἔγκρισιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν τροποποίησιν τῆς νομοθεσίας. Διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν χημικῶν, ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχει ὑπερεπαγγελματισμός, ἀλλὰ δύναται νὰ εὑρεθῆ τρόπος μειώσεώς του, διὰ δὲ τὴν ὑπογραφὴν τῶν συλλ. συμβάσεων, λέγει ὅτι, λόγῳ εὐπρεπειᾶς, πρέπει ταύτας νὰ ὑπογράψῃ ἡ Ἐνωσις Χημικῶν καὶ ὄχι ὁ Σύλλογος Χημικῶν Βιομηχανίας, διότι οὕτως ὁδηγοῦμεθα εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν τῆς Ἐνώσεως.

Ὁ κ. Μαρκόπουλος παρακαλεῖ τὸ Δ/κὸν Συμβούλιον νὰ δώσῃ σαφὴ ἐξήγησιν ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἐκπαιδεύσεως, καθὼς καὶ διὰ τὸ σχέδιον νόμου.

Ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος διευκρινίζων λέγει, ὅτι δὲν θεωρεῖ οὔτε ἐσκόφησεν ποτὲ ὅτι ἡ Χημικὴ εἶναι παράσιτος, ἀλλὰ ἀναφέρει ὅτι ὁ κ. Καραϊσκάκης εἶπε πῶς, ἔάν οἱ βιομηχάνοι λυπηθοῦν τοὺς χημικούς, θὰ λυθῆ κάπως τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας. Ζητεῖ ὅπως, ὅταν γίνονται οἱ ὑπολογισμοὶ καὶ ὑποβάλλονται στὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα διὰ τὴν ἴδρυσιν ἑνὸς ἐργοστασίου, νὰ ὑποβάλλονται καὶ σχέδια χημικοῦ διὰ τὸ ἰδρυσόμενον ἐργοστάσιον. Ἐπίσης νὰ ὑποχρεωθοῦν αἱ βιομηχανίαι, ὅπως ὑποβάλλουν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν χημικῶν πού θὰ ἀπασχολήσουν μελλοντικῶς καὶ νὰ γίνεταί μάλιστα ἔλεγχος διὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν στοιχείων αὐτῶν. Ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι, ὁ κ. Μαυρεϊδόπουλος ὑπέγραψε σύμβασιν μὲ 1.350 δρχ., ἐνῶ πρέπει νὰ ζητήσωμεν διὰ τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ὅπως ἐξομοιωθοῦν οἱ μισθοὶ τῶν χημικῶν μὲ τοὺς μισθοὺς τῶν συναδέλφων τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τιμαριθμικὴν ἀναπροσαρμογὴν.

Ὁ κ. Μεντζελόπουλος δευτερολογῶν λέγει ὅτι δὲν ἐπεξετάθη εἰς τὸ ζήτημα τοῦ διορισμοῦ χημικῶν εἰς τὴν Μέσσην Ἐκπαιδεύσιν ἀλλὰ ὅτι ὁ κ. Κώνστας τὸν ἀναγκάζει νὰ ἐπεκταθῆ. Ὅλα τὰ Διοικητικὰ Συμβόλια εἶναι ἀπαρασκευασιὰ διὰ τὸ ἐκπαιδευτικόν, ὁ κ. Κώνστας ἔχει τὴν γνώμην ὅτι οἱ φυσικοὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀσύδοτοι διὰ νὰ διδάσκουν ὅτι θέλουν, ἐνῶ οἱ χημικοὶ δὲν δύνανται νὰ διδάξουν οὔτε χημείαν. Ὑπάρχουν 165 κενὰ θέσεις φυσικῶν εἰς τὰ Γυμνάσια, διότι οἱ νέοι φυσικοὶ προσηρμόθησαν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου τεχνικῆς καὶ αἱ ἀμοιβαὶ τῶν εἶναι ἱκανοποιητικώτεροι. Οἱ φυσικοὶ, λέγουν διδάσκουν τὴν χημείαν, ὅπως ἐγώ, ὡς χημικός, θὰ ἐδίδασκε τὰ Λατινικά. Ἐνῶ τὸ μάθημα τῆς Φυσικῆς διδάσκειται ὡς κύριον, ἡ Χημεία σχεδὸν καθόλου καὶ ἔάν ἴδωμεν ἐγγχειρίδια Χημείας θὰ τραβήξωμεν τὰ μαλλιά μας. Δηλ. διαφωνεῖ ριζικῶς μὲ τὸν κ. Κώνσταν, ὅτι ὁ χημικός δὲν ἔχει θέσιν εἰς τὴν Παιδείαν, νομίζει δὲ ὁ ἴδιος ὅτι τοῦτο εἶναι ζήτημα ζωτικόν διὰ πολλοὺς ἀνέργους.

Ὁ κ. Καρνῆς λέγει ὅτι τὸ Δ/κὸν Συμβούλιον δὲν ἀνέφερε διὰ τὰς συλλογικὰς συμβάσεις τί ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς βιομηχάνους ὅπου ἀπετάθη. Νομίζει δὲ ὅτι ἔγινε κάποιο λάθος τῆς Διοικήσεως διότι: 1) ἄφησεν τὸν Σύλλογον Χημικῶν Βιομηχανίας νὰ ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν καὶ 2) ἔπρεπε αἱ συλλογικαὶ συμβάσεις νὰ τεθοῦν εἰς προπολεμικὴν βᾶσιν μὲ τὴν τιμαριθμικὴν μεταβολὴν τὴν σημερινήν. Λέγει ὅτι ἡ Ἐνωσις ἔπρεπε νὰ ἔχη μητρῶον τῶν βιομηχανιῶν καὶ τῶν χημικῶν πού ἀπασχολοῦν αὐτὰ. Ὁ νόμος 3501 ἔγινε τὸ 1925, ἐνῶ μὲχρι σήμερον ἔχουν δημιουργηθῆ νέαι βιομηχανίαι, θὰ ἔπρεπε αὐταὶ νὰ ζητοῦν καὶ νὰ λαμβάνουν ἀπὸ τὴν Ἐνωσιν τοὺς χημικούς πού θὰ ἀπασχολήσουν.

Διὰ τὸ ζήτημα τῆς Βιοχημείας, λέγει ὅτι ἐνῶ ὁ χημικός πλέον εἰς τὰ ἱατρικὰ ἐργαστήρια εἶναι πῶς ἀπαραίτητος ἀπὸ τὸν ἱατρὸν, ἐν τούτοις ὅμως δὲν ἔγινε οὐδεμία προώθησις τοῦ ζητήματος. Εἶναι σωστόν, λέγει, νὰ δένωμεν τὰ χέρια καὶ νὰ λέγωμεν ὅτι εἴμεθα πολλοὶ καὶ ὅτι δι' αὐτὸ εἶναι καὶ πολλοὶ οἱ ἀνεργοί; Ὑπεδείξαμεν ἤδη πόσας θέσεις εἶναι ἀπαραίτητον νὰ καλυφθοῦν ἀπὸ τοὺς χημικούς.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ ζητήματα, λέγει ὅτι εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὴν ζωὴν τοῦ τόπου καὶ πρέπει νὰ συζητῶνται, χωρὶς ὅμως νὰ μπαίνωμε σὲ ξένα χωράφια.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας δὲν πρέπει νὰ ἐπέμβωμεν, ἀλλὰ μόνον νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως εἰς περιπτώσεις ἐλλείψεως Φυσικῶν καλυπτοῦνται αἱ θέσεις αἱ κεναὶ ἀπὸ χημικῶν καὶ ὅπως τὸ μάθημα τῆς χημείας ἐπεκταθῆ εἰς τὴν Μ. Ἐκπαίδευσιν καὶ διδάσκειται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ χημικούς. Διὰ τὰς σχέσεις μας μὲ τὸ Τεχνικόν Ἐπιμελητήριον, φρονεῖ ὅτι ὅλοι οἱ ἐπιστήμονες πρέπει νὰ εἶναι ἠνωμένοι εἰς ἐνιαῖαν ὀργάνωσιν.

Μία κοινὴ προσπάθεια θὰ προσπαθοῦσε καλλίτερα τὰ ζητήματά μας. Ἦδη αἱ προσπάθειαι πρὸς αὐτὸ τὸ ζήτημα ἐναυάγησαν, ἐνῶ οἱ Δασολόγοι καὶ οἱ Γεωπόνοι τὸ ἐπέτυχον. Πρέπει ὅμως νὰ προωθηθῆ τὸ θέμα τῶν σχέσεων τῆς Ἐνώσεως μὲ τὸ Τεχ. Ἐπιμελητήριον. Γενικῶς δὲ ὅλα τὰ θέματα, νομίζει ὅτι θὰ προωθοῦντο καλλίτερα, ἔάν ἐγένετο τὸ Συνέδριον τῶν χημικῶν, τὸ ὁποῖον ἔχει ἑπτὰ χρόνια νὰ πραγματοποιηθῆ. Ζητεῖ δὲ τέλος νὰ λησθοῦν τὰ θέματα πού ἀπασχολοῦν τὴν Ἐνωσιν εἰς τὰς ἐπαφὰς μὲ τὸ Ὑπ. Βιομηχανίας.

Ὁ κ. Ζέππος, ὡς ἐκπρόσωπος τῶν Χημικῶν Βιομηχανίας, λέγει ὅτι ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Δ/σεως οὐδὲν ἔχει νὰ προσθήσῃ. Ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Δημητρίου λέγει ὅτι τὰ ζητήματα τῶν Οἰνολόγων, Βιοχημικῶν κ.τ.λ. πρέπει νὰ λύονται ἀπὸ τοὺς συλλόγους τῶν. Διὰ τὴν ἀνεργίαν λέγει ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ λυθῆ μὲ ἐξεύρεσιν θέσεων καὶ διορισμῶν εἰς τὴν Παιδείαν, εἰς τὰς ἐφορίας, εἰς τὴν Ἀγορανομίαν, εἰς τὴν τελευταίαν πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ τῆς καταναλώσεως. Ἐπίσης συμφωνεῖ διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν βιομηχανιῶν. Διὰ τὰς συλλογικὰς συμβάσεις λέγει ὅτι ἡ Ἐνωσις δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῶν διὰ λόγους ἀξιοπρεπειᾶς ὁ δὲ Σύλλογος Χημικῶν Βιομηχανίας τὰς ὑπέγραψε πιεζόμενος, ἐπειδὴ τὸ χρονικὸν διάστημα ἦτο μικρόν. Καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀναξιοπρεπῆ σύμβασιν τῶσον τὸ Κράτος ὅσον καὶ οἱ βιομηχάνοι ἀρνούνται νὰ ὑπογράψουν. Ἡ ἄρσις τῆς διατιμῆσεως τῆς ἐργασίας, ἡ ἐξαγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ Στρατάρχου, φαίνεται ὅτι εἶναι ἄνευ περιχομένου, διότι ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας περιώρισε τὰ ἀναξιοπρεπῆ κλιμάκια εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 30%. Ἡ αὔξησις αὕτη ἔπρεπε νὰ δοθῆ εἰς τοὺς χημικούς πρὸ πενταετίας. Μᾶς δίδει αὔξησιν τώρα 30% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ 1948, ἐνῶ, ἔάν ὑπῆρχε δικαιοσύνη, θὰ ἔπρεπε νὰ δώσῃ ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας 62,5% αὔξησιν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν μας τοῦ 1948. Διὰ τοὺς στρατιωτικὸς ἀναγνωρίζει τὸ 1000δραχμον εἰς 550—720 δραχμάς, διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους εἰς 420, ἐργάτας κ.τ.λ. εἰς 600 καὶ πλέον, διὰ τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν εἰς 1200, διὰ δὲ τοὺς χημικούς τὸ 1000-δραχμον καὶ μετὰ τὴν αὔξησιν τῶν 30%, εἰς 234—325. Τὸ βιομηχανικὸν κόστος εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι κατώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην χώραν, μὴδὲ τῶν φελλάχων ἐξαιρουμένων. (Δηλώσεις τοῦ κ. Κατσάμπα εἰς Βραδυνὴν ἔφημ. 5η Μαΐου 1953). Χίλια πεντακόσσια βιομηχανίαι ἐπραγματοποίησαν καθαρὰ κέρδη 8.700.000 λιρῶν, ἐνῶ 135 χιλ. ἐργάται ἔλαβον 6.500.000 χρυσὰς λίρας. Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν κ. Ὑπ. Ἐργασίας λέγει ὅτι τοὺς ἐδήλωσε ὅτι ἐστὶν ἀνὰ δημοσιευθῆ ἡ ἀπόφασις τῶν 30% καὶ ὅτι τὰ ποσὰ πού τοὺς

εδόθησαν ήσαν πολύ μεγάλα και ότι η τάξις μας είναι προνομιοϋχος τάξις.

Η επιτροπή μας ζήτησε από τον κ. Υπουργόν τις 5000—10.000 προπολεμικές δραχμές να τις ρυθμίση όπως αυτός θέλει. Ο κ. Υπουργός εξέφρασεν αγανακτησιν διά τα δημοσιεύματα εις τον τύπον, μάς απέκάλεισεν δημαγωγούς και άπειρα συνδικαλιστικά στελέχη. Ο δὲ προϊστάμενος του Υπουργείου υπερέβαλε τον Υπουργόν του.

Τέλος ένωσεν τὰς χείρας και είπεν ότι άπουσίαζεν εις τὸ έξωτερικόν.

Απαντήσαμεν ότι οί χημικοί δὲν δημαγωγούν και ότι όσα έλέχθησαν μεταξύ μας θα έκτεθοῦν εις την Γενικήν Συνέλευσιν.

Ο κ. Υπουργός μάς είπε ακόμη να πείσωμεν τον Στρατάρχη και τέσσαρας άλλους ύπουργούς και να έπιστρέψωμε να πείσωμε και αυτόν.

Περαίνων λέγει ότι και οί δημόσιοι υπάλληλοι έχουν άπαιτήσεις και ότι οί έφημερίδες τούς ένισχύουν.

Ζητῶ την τιμαριθμικήν αναπροσαρμογήν τῶν άποδοχῶν μέχρι του 15ου έτους ύπηρεσίας με βάση τον προπολεμικόν μισθόν.

Επίσης ζητῶ από την Ένωσιν να άποταθοῦν ώς σανίδα σωτηρίας εις τον Στρατάρχη διότι πιστεύει ότι ώς στρατιωτικός δὲν θα άθετήση τις ύποσχέσεις του και να ζητήσωμεν τιμαριθμικήν αναπροσαρμογήν και την σύμβασιν να την κλείσουν εις τὰ χρονοντούλαπα. Ζητῶ δὲ από την Συνέλευσιν να έγκρινη τὸ κάτωθι ψήφισμα :

Η Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ένώσεως Έλλ. Χημικῶν τῆς 8 Ιουλίου έ.έ. λαβοῦσα γνώσιν τῆς ύπ' άρ. 28/30-54 άποφάσεως τῆς έξ Υπουργῶν Έπιτροπῆς καθ' ἣν έξουσιοδοτεῖται ὁ εισηγητῆς τῆς Υπουργός Έργασίας να μειώση τὰ υπό τῆς έλευθέρως και άβιάστως μεταξύ Συνδέσμου Έλλ. Βιομηχ. και Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας παρουσία και του συνυπογράφαντος άρμοδίου Διτου Υπ. Έργασίας, συνσφαιήσης την 20 Απριλίου έ.έ. συλλογικής συμβάσεως μισθολογικά όρια.

Αποφασίζει

1) Διαμαρτύρεται έντόνως έναντίον Υπουργού Έργασίας και τῆς έξ Υπουργῶν Έπιτροπῆς διότι παραγνωρίζοντες τόν ύφ' Υμῶν έπισήμως έξαγγελθέντα την 16 Φεβρ. έ.έ. θεσμόν έλευθέρων συλλογικῶν συμβάσεων δὲν έπεκύρωσαν την άνωτέρω άπολύτως έλευθέρως μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτῶν ύπογραφείσαν σύμβασιν ώς είχε, επί πλέον δὲ μετά παρέλευσιν τριμήνου από τῆς ύπογραφῆς τῆς έπαναφέροντες την διατίμησιν εργασίας, διετίμησαν ἡμετέραν εργασίαν εις επίπεδα κατώτερα πάσης άλλης τάξεως εργαζομένων.

2) Παρακαλοῦμεν ἡμετέραν έξοχότητα όπως μεσολαβήσει διά την επικύρωσιν τῆς από 20-4-54 έλευθέρως ύπογραφείσης συμβάσεως άποδομένης οὔτω πίεσεως εις τὰς έξαγγελίας, ἡμετέρας έξοχότητος ὅσον άφορᾷ θεσμόν έλευθέρων συλλογικῶν συμβάσεων, εις υπερχιλίους έλληνας τεχνικούς έπιστήμονας τὰ μέγιστα συνεισφέροντα εις την Βιομηχανικήν Ανασυγκρότησιν τῆς χώρας.

Αναγιγνώσκει επίσης άπόσπασμα τῆς πρωϊνῆς Αθ. έφημερίδος «Έλευθερία» διά τὰς άποδοχὰς τῶν Χημικῶν.

Ο κ. Μπομπῆς λέγει ότι ὁ άπολογισμός του Διου Συμβουλίου τόν εύρίσκει άπολύτως σύμφωνον, φρονεί όμως ότι διά την άπασχόλησιν μεγαλυτέρου αριθμοῦ συναδέλφων τὸ Δικόν Συμβούλιον πρέπει να στρέψη τὰς ενεργείας του πρὸς την Αγορανομίαν ὅπου παρατηρήθη οί παθολόγοι Ιατροί και οί κτηνίατροι να γνωματεύουν διά τρόφιμα με κίνδυνον τῆς δημοσίας ύγείας (αναφέρει άγοράν υπό του ίδιου

ήλλοιωμένου τυροῦ και ότι τὸν παρέπεμψαν εις κτηνίατρον πρὸς γνωμάτευσιν).

Ο κ. Δημητρίου Αίρει την παρεξήγησιν λέγοντας ότι δὲν είπε ότι χαίρει διότι δὲν συζητοῦνται τὸ Βιοχημικόν και Οίνολογικόν αλλά διότι δὲν προκαλοῦν άντεγκλήσεις.

Διά όσα άνέφερεν ὁ κ. Ζέππος λέγει ότι πρέπει να γίνη ὑπόμνημα και διά την συγκεκριμένην περίπτωσιν του Υπουργού Έργασίας πὸυ θεωρεῖ τούς χημικούς από τὸ 1948 πλουσιοπαρόχως άμειβομένους.

Ο κ. Γαλανός Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. παρέχει συμπληρωματικὰς τὰς έξῆς πληροφορίας σχετικῶς με τὰ πεπραγμένα.

1) Διά τὸ Βιοχημικόν.

Αί άπόψεις του Συμβουλίου είναι ἡ ὑποχρεωτική συνεργασία ένός χημικοῦ και ένός Ιατροῦ κατά την ίδρυσιν ένός Μικροβιολογικοῦ και βιοχημικοῦ εργαστηρίου. Η επιτροπή του βιοχημικοῦ δὲν κατέληξε εις άποφάσεις λόγω διαφωνιῶν.

Δυστυχῶς, λέγει, ότι συναδέλφος ὑπέδειξεν και ὑπεστήριξεν ότι οί χημικοί πρέπει να άσκοῦνται επί 5 έτη υπό Ιατρῶν. Τὸ ὄνομα του συναδέλφου ἠρνήθη να κατονομάση.

Πάντως ἡ πρόωθσις του θέματος αὐτοῦ δὲν καθυστερεῖ έξ ὑπαιτιότητος του Δ. Συμβουλίου.

2) Διά τὰς σχέσεις με τὸ Υπ. Βιομηχανίας λέγει ότι δὲν δύναται να συζητηθῆ διότι μελετᾶται υπό εἰδικῶν χημικῶν του Υπ. Βιομηχανίας. Εὐθὺς ώς ὑπόλειψιν πληρέστερα στοιχεία θα τὰ φέρη εις την Συνέλευσιν έφ' ὅσον θα πρέπει να συζητηθοῦν. Αὐτὰ λέγει, άφοροῦν τον κ. Δημητρίου και κ. Αναγνωστόπουλον.

3) Διά τὰς συλλογικὰς συμβάσεις άποσαφηνίζων τὰ του κ. Ζέππου λέγει ότι αὐτὸ είναι θέμα του Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας. Θεωρεῖ ὅμως τοῦτο και ως θέμα τῆς Ε.Ε.Χ. διότι οί νέοι δὲν είναι μέλη του Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας.

Τὸ θέμα τοῦτο σενεζήτησεν με τὸν αντιπρόεδρον του Συνδέσμου Βιομηχανῶν κ. Κεφάλαν και έζητησεν ὅπως τὸ 1ον έτος οί μισθοί να είναι 1.500 δρχ. διά τὸ 2ον 1.800 και διά τὸ 3ον 2.200 κτλ. Ο κ. Κεφάλας τὰ ἤκουσεν εὐμενῶς. Κατόπιν τὰ έφερεν εις τὸ συμβούλιον ὅπου τὸ σχέδιον άνετράπη. Κατηρτίσθη νέον σχέδιον κι' έπειδὴ ὠρισμένους τούς έξυπηρέτη άπεφασίσασεν να ὑπογράψη ὁ Συλ. Χημ. Βιομηχανίας ὡστε διά την Ε.Ε.Χ. τὸ θέμα τοῦτο να είναι άνοικτόν και να έπανέληθῆ ἡ Ένωσις έν καιρῶ εις την βᾶσιν τῶν άποδοχῶν του 1939.

4) Διά τὸ ζήτημα του έλέγχου τῶν βιομηχανιῶν λέγει ότι καταρτίζεται Μητρώον αλλά τοῦτο καθυστερεῖ λόγω οικονομικῶν δυσχερειῶν και έλλείψει προσωπικοῦ. Εἶχε γίνεи μία επιτροπή, κατεφύγαμεν και εις τὸ Ταμείον έσκόνταψε ὅμως διότι τὰ πρόσωπα που είχαν αναλάβει έπαψαν ν' άσχολοῦνται. Τὸ ζήτημα πάντως είναι άρκετὰ προχωρημένον και μετ' ὀλίγην προσπάθειαν θα γίνη.

5) Διά τὸ θέμα τῆς αἰξήσεως τῶν θέσεων τῶν χημικῶν εις θέσεις τῶν βιομηχανιῶν και τῆς Αγορανομίας λέγει ότι τὸ Κράτος άπολύει υπαλλήλους. Ἦδη και τὸ Γενικόν Χημείον του Κράτους, ένῶ ὑπάρχουν θέσεις κενὰ, πρόκειται ν' άπολύση 13 χημικούς παρ' ὅτι τὸ προσωπικόν δὲν έπαρκεῖ.

Επομένως δὲν μπορεῖ να έλπίζη κανείς ότι θα προσληφθοῦν νέοι χημικοί εις την Αγορανομίαν.

6) Επίσης λέγει έτέθη ζήτημα Φυσικῶν και Χημικῶν εις την εκπαίδευσιν. Είναι δύσκολον θέμα. Εάν ζητήσωμεν να διοριζόμεθα οί χημικοί εις την εκπαίδευσιν τότε θα ζητήσουν και οί φυσικοί να διορίζονται εις την Βιομηχανίαν. Επίσης σημαντικόν κώλυμα είναι ἡ μη κατάρτησις τῶν χημικῶν διά την εκπαίδευσιν.

7) Διά την συνεργασίαν με τὸ Τεχνικόν Επιμελητήριον Έλλάδος λέγει ότι τὸ ότι δὲν προωθήθη δὲν ὀφείλεται εις την Ένωσιν ἥτις και επιτροπήν

κατήρτισεν. Αυτό οφείλεται μάλλον εις την έλλειψιν ένδιαφέροντος του Τεχν. Έπιμ. Έλλάδος.

8) Διά τὸ Συνέδριον λέγει ὅτι δέν ἐματαιώθη ἀλλὰ ἀπλῶς ἀνεβλήθη. Τὸ Συμβούλιον πρὸ 1½ ἔτους εἶχε καταρτίσει ἐπιτροπὴν ἀλλὰ ἐκ βολιδοσκοπήσεως κατεφάνη ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐνώσεως δέν τὸ ἐπιτρέπουν. Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας ὄλων κατωρθώσαμεν νὰ μὴ ἐξωσθῶμεν ἀπὸ τὸ οἶκημα καὶ νὰ εὐπρεπίσωμεν ὀλίγον τὰ γραφεῖα.

Τελικῶς λέγει ὅτι τὸ συμβούλιον ἔκανε ὅτι ἦτο δυνατόν.

Ὁ κ. πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ζητᾷ τὴν ἔγκρισιν τῶν πεπραγμένων. Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνη.

Τέλος ἀναγινώσκεται τὸ ψήφισμα διὰ τὴν συλλογικὴν σύμβασιν καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς συνελεύσεως συνταχθέν ὑπὸ τῶν νέων.

Ὁ κ. πρόεδρος προτείνει νὰ ἀμβληθοῦν ὀλίγον μίᾳ ἢ δύο φράσεις τοῦ ὑποβληθέντος ψηφίσματος καὶ τὸ ἐγκρίνει.

Κατόπιν τούτου ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνη τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ ψηφίσματος.

Ὁ κ. πρόεδρος λέγει νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἐπιτροπὴν τῆς συνελεύσεως ἡ ἐπεξεργασία τοῦ ψηφίσματος καὶ ἡ ἐπίδοσίς του ἦτις καὶ κατηρτίσθη ἐκ τῶν κ. κ. συναδέλφων :

- 1) Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. κ. Γαλανός.
 - 2) Ὁ κ. Μαρανῆς.
 - 3) Ὁ κ. Μαυριδόπουλος.
 - 4) Ὁ κ. Μαρκόπουλος.
 - 5) Ὁ κ. Ζέππος.
- Μεθ' ὃ λύεται ἡ Συνεδρίασις.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ. 145

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν τῆς 8ης Ἰουλίου 1954

Ἡ Γεν. Συνέλευσις τῆς Ε. Ε. Χ. λαβοῦσα γνῶσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐξ Ὑπουργῶν ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ὅπως δοθῇ ἀύξησης εἰς ταὺς μισθοὺς τῶν Χημικῶν Βιομηχανίας κατὰ 30 %.

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει τὴν ὑπογραφεῖσαν τῇ 20-4-54 Συλλογικὴν Σύμβασιν Ἐργασίας μεταξὺ τοῦ Σ.Χ.Β. καὶ τοῦ Σ. Ε. Βιομηχάνων, ἣτις χορηγεῖ μισθοὺς εἰς τοὺς Χημικοὺς κατὰ 260—375 φορές μεγαλειτέρους τῶν τοῦ 1939, ἐνῶ ὁ τιμάρημος εἶναι 500—550 φορές ἠύξημένος, ὡς ἐπισήμως τοῦτο ἀναγνωρίζεται, καὶ ἣτις Σύμβασις ἐνεκρίθη εἰς ὅρια μισθῶν πολὺ χαμηλότερα τῶν ζητηθέντων ὑπὸ τῶν Χημικῶν, τῇ ὑποδείξει καὶ ἐπιμονῇ τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

Λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς διακηρύξεις τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου ἐκπροσώπου αὐτῆς Στρατάρχου Παπάγου τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1954, διὰ τὰ ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων μέτρα.

Ἐχουσα δὲ περαιτέρω ὑπ' ὄψει ἐκ τοῦ τύπου καὶ τὰ τεράστια πραγματοποιηθέντα κέρδη κατὰ τὸ ἔτος 1953 ὑπὸ τῶν Βιομηχάνων, ὡς ταῦτα ἀνεκοινώθησαν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων

ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ

ἀφ' ἐνὸς τὴν λύπην τῆς καὶ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ

διότι, ὡς πιστεύει, τὸ θέμα τῆς ἀνανεώσεως τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων τῶν Χημικῶν δέν ἐμελετήθη δεόντως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ δέν ἔτυχε τῆς δεούσης προσοχῆς. Ἄφ' ἑτέρου,

ΕΚΦΡΑΖΕΙ

τὴν βεβαιότητά τῆς, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης τοῦ θέματος, θὰ ἐδέχετο τὰ δίκαια αἰτήματα τῆς τάξεως αὐτῆς τῶν Ἐπιστημόνων, τῶν μοχθούτων ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῶν πλείστας ἄλλας ὑπηρεσίας προσφερόντων εἰς τὸ Κοινωνικὸν Σύνολον, τόσῳ μάλλον διότι αὐτὴ αὕτη ἡ Κυβέρνησις κροσήρμοσε τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπ' αὐτὴν Ὑπαλλήλων εἰς ποσοστὸν καλλίτερον τοῦ προτεινομένου ὑπ' αὐτῆς διὰ τοὺς εἰς τὴν Βιομηχανίαν ἐργαζομένους Χημικοὺς.

ΖΗΤΕΙ

Τὴν τιμαριθμικὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν μισθῶν τῶν Χημικῶν μὲ βάσιν τοῦλάχιστον τὸν ἐπισήμως ἀναγνωριζόμενον ὡς ἄνω συντελεστὴν ἦτοι 500—550, καὶ

Ἐκλέγει Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς :

- 1) Καθηγητοῦ Γαλανοῦ Σπύρου, Προέδρου τῆς Ε.Ε.Χ.
- 2) Μαρανῆ Ἀγγέλου, Προέδρου τῆς Γ.Σ.
- 3) Μαυριδοπούλου Θ., Προέδρου τοῦ Σ.Χ.Β.
- 4) Ζέππου Γεωργίου, Χημικοῦ.
- 5) Μαρκοπούλου Χρ., Χημικοῦ

ὅπως ἐπίδωσῃ τὸ παρὸν εἰς :

- 1) Τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα
- 2) Τὸν Πρωθυπουργὸν Στρατάρχην Παπάγον
- 3) Τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς
- 4) Τοὺς κ. κ. Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Βιομηχανίας, Ἐμπορίου καὶ Ἐργασίας.

Ἐντολῇ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως

Ὁ Πρόεδρος
ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΡΑΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΗΜΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ὡς ἀναφέρεται εἰς προηγουμένην ἀνακοίνωσιν τοῦ Συλλόγου, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὰς φιλοξένους στήλας τοῦ Περιοδικοῦ, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπιμόνως συνέχισε τὰς προσπάθειάς του, διὰ τὰ ζητήματα τῶν χημικῶν τῶν ἐργοστασίων καὶ κυρίως τὸ θέμα ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀποδοχῶν μας, τοῦ ὁποῦ ἡ ρύθμισις διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27386/9/54 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κρίνεται ἀσιζήτητὴ ὡς τελείως προσωρινή καὶ κατὰ βάσιν ἀπαράδεκτος.

Τὸ Δ. Σ. διεβίβασεν ὑπόμνημα πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν σχετικὸν μὲ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν μισθῶν τῶν χημικῶν βιομηχανίας καὶ τὴν 20ὴν Σβρίσιον ἐγένετο τῇ προσκλήσει τοῦ Γεν. Δ) τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἐπίσκεψις ἐκπροσώπων τοῦ Συλλόγου πρὸς τὸν κ. Λ. Ἀλέξανδρον. Ἀνεπτύχθησαν ἐκτενῶς τὰ ζητήματά μας καὶ τὸ ὑπόμνημά μας διεβιβάσθη πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν Ἐργασίας, ὑπὸ τοῦ Πολ. Γραφείου ζητοῦντος τὰ αἰτιολογικὰ ἀνατροπῆς τῆς ὑπογραφείσης τὴν 20-4-54 συλλ. συμβάσεως χημικῶν βιομηχανίας.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ μᾶς ἐκοινοποιήθη καὶ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συγκρατήσωμεν τὴν ἐκπληξίν μας διὰ τὴν ἀσυνήθη δι' Ὑπουργὸν διαστρέβλωσιν τῆς ἀληθείας καὶ παρανόησιν τοῦ περιεχομένου τῆς διακυρήξεως τοῦ Στρατάρχου, ὅστις τὴν 16-3-54 καθάρισεν ἄρσιν διατιμήσεως ἐργασίας καὶ ἐφαρμογῆν συλλογικῶν συμβάσεων ἐλευθέρως συναπτομένων μεταξὺ ἐργαζομένων καὶ ἐργοδοτῶν.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐν τῷ ἐγγράφῳ του, αἰτιολογεῖ τὴν ἀνατροπὴν τῆς ὑπογραφείσης συλλογικῆς συμβάσεως, ὑποστηρίζων ἀνακριβῶς ὅτι ἐχορήγησε γενικῶς 30% αὐξήσιν τῶν μισθῶν χημικῶν βιομηχανίας, ὅτι ἡ σύμβασις ὑπεργράφη ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐργοδοτῶν, ὅτι ἀνατρέπεται ἡ ἐν τῷ ἐργοστασίῳ ἱεραρχία διὰ παροχῆς αὐξήσεως 100% καὶ ὅτι ἐγκρινόμενη ἡ αὐξήσις ἐκέληθ' ἂν ἐπρόβραλλον ἀξιώσεις καὶ ἄλλαι κατηγορίαι μισθωτῶν.

Τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος ἀπόψεις μας διευτώσαμεν εἰς ἀπαντητικὸν ἔγγραφο πρὸς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ἀνασκευάζοντες τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας καὶ ζητοῦντες ἐν κατακλείδι τὴν τιμαριθμικὴν προσαρμογὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν χημικῶν βιομηχανίας, μὲ βάσιν τὴν προπολεμικὴν συλλογικὴν σύμβασιν.

Τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀπόψεις τοῦ Σ.Χ.Β. διεβιβάσαμεν καὶ πρὸς τὴν Γ.Σ.Ε.Ε. ζητοῦντες τὴν ὑποστήριξιν τοῦ βασικοῦ αἰτήματος τιμαριθμικῆς προσαρμογῆς τῶν ἀποδοχῶν, ὅπερ αἶτημα ἡ Γ.Σ.Ε.Ε. διαβιβάζει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὡς καθολικὸν καὶ δίκαιον ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἐργαζομένων τῆς Χώρας.

**

Εἰς ἑτέραν περίπτωσιν ἐνεργειῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου σχετικῶς μὲ τοὺς χημικοὺς Κυλινδρομύλων, ἠτύχησαμεν νὰ εὐρωμεν κατανόησιν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου κ. Π. Παπαληγούρα. Ὡς γνωστὸν οἱ συνάδελφοι τῆς κατηγορίας αὐτῆς, διέπόμενοι ὑπὸ ἐιδικῆς νομοθεσίας, ὑπέχουν εὐθύναι τὰς ὁποίας εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν θὰ ἔπρεπε οὔτε καὶ εἶναι δυνατόν νὰ ὑπέχουν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐνημερωθεὶς ἐπὶ τῆς πραγματικότητος ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Συλλόγου, ἀφοῦ προγενεστέρως ἔλαβεν τὴν γνώμην τοῦ κ. Προέδρου τῆς Ε.Ε.Χ. καθηγῆ τοῦ κ. Σ. Γαλανοῦ καὶ τὴν σύμφωνον τοιαύτην τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Ὑπουργοῦ συναδέλφου κ. Π. Κατσούλη, ἔδωκεν ἐντολὴν ὅπως συνταχθῇ τροποποίησις τοῦ Ν. 395 περὶ χημικῶν κυλινδρομύλων.

Κατὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην, ἐπιβάλλεται ἡ πρόσληψις χημικῶν εἰς κυλινδρομύλους ἡμερησίας ἀλεστικότητος 15 τόννων καὶ ἄνω, ὃ δὲ χημικός, ὑπέχεν εὐθύναι τῶν ἀγορανομικῶν παραβάσεων, ἐφ' ὅσον ἔχεν τὴν ιδιότητα τοῦ τεχνικοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐργοστασίου, ἄλλως εὐθύνεται διὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ

ἐκτελουμένας χημικὰς ἀναλύσεις καὶ λοιπὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ ἐκ τοῦ Νόμου καθήκοντα.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν θέσιν τῶν χημικῶν κυλινδρομύλων ἠσφαλισμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Μυλεργατῶν κ.λ.π. καὶ τέλος διὰ τὴν μέθοδον προσδιορισμοῦ τῶν πιτύρων εἰς τὰ σιτηρὰ καὶ ἄλευρα, ἥτις ὡς γνωστὸν ἀμφισβητεῖται λόγω τοῦ πλημμελοῦς αὐτῆς καὶ διὰ τὴν ὁποίαν συνεστήθη ἐπιτροπὴ μελέτης τοῦ θέματος, ἐξ ἀρμοδίων, ἐν οἷς ὁ καθηγητὴς κ. Σ. Γαλανός, ὁ Γ. Δ/τῆς τοῦ Χημεῖου τοῦ κράτους, ὁ Δ/τῆς Χημ. Ἐρευνῶν τοῦ Ὑπ. Ἐμπορίου κ. Π. Κατσούλης καὶ ἄλλοι.

**

Προσκήσει τοῦ Ἐργατοῦπαλληλικοῦ Κέντρου καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γενικῆς Συνμοσπονδίας Ἐργατοῦπαλλήλων Ἑλλάδος, συνεκλήθη τὴν 13-10-54 Συνέλευσις τῶν μελῶν τῶν διοικητικῶν συμβουλίων, ὅλων τῶν Σωματείων, ἐν οἷς καὶ τοῦ Σ.Χ.Β. Ἡ Συνέλευσις ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχῆς λόγω τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν προσελθόντων καὶ συνεζητήθησαν τὰ κατωτέρω θέματα. Μισθοὶ καὶ ἡμερομίσθια, κατάρτησις τοῦ Νόμου 118, τορπυλλισμὸς τῶν ἐλευθέρων συλλογικῶν συμβάσεων, συνδικαλιστικαὶ ἐλευθερίαι, ἀνεργία, ἐγκατάλειψις τῶν συνταξιοῦχων καὶ ἡ ἐν γένει ἀντικοινωνικὴ πολιτικὴ. Ὁμόθυμος τῶν παρευρεθέντων ἀπόφασις ὑπῆρξεν ἡ σύστασις ὅπως ὅλοι ἀνεξαρτήτως οἱ ἐργαζόμενοι ἐτοιμασθοῦν δι' ἀγῶνας εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἱκανοποιήσῃ τὰ ἐν ψηφίσματι διατυπωθέντα αἰτήματα τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων.

Ἡ ἐκλεγείσα ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐπιτροπὴ μετὰ τῆς διοικήσεως τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἐπεσκέφη τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ ἀναμένεται ἡ ἐκδήλωσις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν δικαιῶν ἀπόψεων τῶν ἐργαζομένων.

**

Ἡ διοίκησις τοῦ Συλλόγου ἐν τῇ προσπάθειᾳ ὅπως διευκολύνῃ τὴν ἐξέυρεσιν ἐργασίας διὰ τοὺς ἀνέργους συναδέλφους, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς αὐξάνει ἀνησυχαστικῶς, ἠσυχολήθη ἐνεργοῦσα παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις αὐτοῦ, καταγγέλλουσα τὰς παραβάσεις ἐργοστασίων ὑποχρεομένων εἰς τὴν πρόσληψιν χημικοῦ. Ὑπέδειξεν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, διευθυνομένην ὑπὸ συναδέλφων, ὅπως αἱ βιομηχανία ὑδρογονώσεως, ἀπασχολοῦν χημικοὺς καθ' ἅπαν τὸ 24ωρον λόγω τῶν παρουσιαζομένων κινδύνων ἐκκρήσεως, ὥστε ἐκ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας προκύψῃ πρόσληψις χημικῶν εἰς βιομηχανίας μὴ ἀπασχολούσας ἐπαρκῆ ἀριθμὸν συναδέλφων. Τέλος κατέβαλλεν ἐνεργείας παρὰ τῇ Διακυβερνητικῇ Ἐπιτροπῇ Μεταναστεύσεως μὲ σκοπὸν ὅπως διευκολύνῃ τὴν μετανάστευσιν τῶν ἐπιθυμούντων συναδέλφων εἰς χώρας ὅπου εἶναι δυνατόν νὰ εὐρουν ἐργασίαν χημικοῦ.

**

Πένθη. Τὴν 24ην ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ὁ ἐκ τῶν παλαιότερων μελῶν τοῦ Συλλόγου συνάδελφος Ἰωάννης Λιαούσης. Ὁ ἐκλιπὼν συνάδελφος διηύθυνεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἐργοστάσιον τῆς Ἐλλ. Ἐταιρείας Οἴνων καὶ Οἴνοπνευμάτων, ὅπου παρὰ τὸ πλευρὸν του εἰργάσθη πλείους ἐκλεκτῶν συναδέλφων. Μετ' ἐνδιαφέροντος πάντοτε παρηκολούθει τὴν συνδικαλιστικὴν δρᾶσιν τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Βιομηχανίας καὶ συνεχῶς παρῶντρυνεν τοὺς νεώτερους συναδέλφους νὰ ἐνδιαφέρονται διὰ κίνησιν τοῦ Συλλόγου. Ὁ ἀείμνηστος συνάδελφος ἀφήνει πράγματι δυσαναπλήρωτον κενὸν εἰς τὴν τάξιν τῶν Χημικῶν τῆς Βιομηχανίας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σ.Χ.Β.

ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ

Υπουργείον Έργασίας

Πρός

τὴν Ἐνωσιν Ἑλλήνων Χημικῶν

Ἀριθ. Πρωτ. Φ 20520/54

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ἀπὸ 7/12/54 ὑμετέρας αἰτήσεως καὶ τῶν ἐν αὐτῇ τιθεμένων ἐρωτημάτων, σχετικῶς μὲ τὰς ἀδείας τῶν διπλωματούχων χημικῶν βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων, γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

Ἡ ὑπὸ τῆς ἀπὸ 21/11/1939 Συλλογικῆς Συμβάσεως Ἐργασίας Χημικῶν προβλεπομένη εἰκοσαήμερος ἀδεια μετ' ἀποδοχῶν, χορηγεῖται εἰς ἀλλεπαλλήλους ἐργασίμους ἡμέρας.

Ἡ ὡς ἄνω ἀδεια, δὲν προσαυξάνεται μετὰ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος ἐργασίας, εἰ μὴ μόνον ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐτῶν συνεχοῦς ὑπηρεσίας παρὰ τῇ αὐτῇ ἐπιχειρήσει, ἐφ' ὅσον βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 539/45 προβλέπεται ἀδεια μεγαλυτέρας διάρκειας τῆς εἰκοσαήμερου τοιαύτης.

Συγκεκριμένως, ζήτημα προσαυξήσεως τῆς ὡς ἄνω εἶναι εἰκοσαήμερου ἀδείας, γεννᾶται μόνον, ἐφ' ὅσον ὁ χημικὸς ἐργάζεται εἰς τὰς ἐν ἄρθροισ 2 παράγρ. 1 ἐδάφ. α' τῶν Α.Ν. 539/45 ὀριζόμενας ἐπιχειρήσεις (ἀνωνύμους Ἐταιρείας, Ὄργανισμοὺς κ.λ.π.) μετὰ τὴν συμπλήρωσιν πενταετοῦς συνεχοῦς ὑπηρεσίας, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 25 ἀλλεπαλλήλους ἐργασίμους ἡμέρας.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Κ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἔγγρ. 27659/1/54 Ὑπουργείου Ἐργασίας «Περὶ δικαιουμένων ἐπιδόματος ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας εἰς τὰ Βαφεῖα κλπ.

Καθ' ἃ ἔχει γνωματεύσει ἡ παρ' ἡμῖν Ὑπηρεσία Βιομηχανικῆς Ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας ἐργαζομένων ἢ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 59626/50 (ΔΕΝ σ. 540, 1950) Ὑπουργικῇ ἀπόφασιν «περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας εἰς ἐργάτας Βαφείων κ.λ.π.» διαλαμβανομένη διάταξις καθ' ἣν τὸ διὰ ταύτης χορηγούμενον ἐπίδομα παρέχεται εἰς τοὺς «ἐργάτας Βαφείων κλπ. δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς περιλαμβάνουσα ἅπαντας τοὺς ἐργαζομένους ἐν τῷ Βαφείῳ, ἀνεξαρτήτως τοῦ χαρακτηρισμοῦ ὡς ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν, καθ' ὅσον δικαιολογητικὸς λόγος τῆς παροχῆς τοῦ ἐπιδόματος ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας εἶναι αἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βαφείου τῶν Κλωστοῦφαντουργείων κλπ., κρατοῦσαι δυσμενεῖς διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ἀπασχολουμένων ἐντὸς τούτων συνθηκῶν. Πρὸς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄποψιν, συνηγορεῖ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 26467/51 Ὑπουργικῇ ἀπόφασιν (περίπτωσις Β') καθ' ἣν τὸ ἐπίδομα τοῦτο χορηγεῖται εἰς τοὺς ἀπασχολουμένους εἰς μηχανήματα ἐν τῇ αἰθούσῃ Βαφείου. Κατὰ ταῦτα, ἐφ' ὅσον ἀπασχολεῖσθε ἐν τῇ αἰθούσῃ Βαφείου ἐργοστασίῳ κατασκευῆς ταινιῶν, φρονοῦμεν ὅτι δικαιούσθε τοῦ ἐπιδόματος ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας, ἀνεξαρτήτως τοῦ χαρακτηρισμοῦ σας ὡς ὑπαλλήλου ἢ ἐργάτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1954

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιστημονικὸν Περιοδικὸν τῆς Χημείας καὶ τῆς συναφοῦς Βιομηχανίας.

Κυκλοφορεῖ μετὰξὺ ὅλων τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν, τῶν ἐπιστημόνων συναφῶν Κλάδων, τῶν βιομηχάνων καὶ ἐν γένει τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ τεχνικὰ καὶ βιομηχανικὰ ζητήματα τῆς Χώρας.

Ἀποτελεῖ τὸ ἀσφαλέστερον μέσον σοβαρᾶς διαφημίσεως βιομηχανικῶν, βιομηχανικῶν προϊόντων, βιομηχανησίων πρώτων ὑλῶν, μηχανημάτων, συσκευῶν καὶ ὀργάνων Χημείας κλπ.

Τιμαὶ διαφημίσεων

Α' Ἐτησίως (6 δημοσιεύσεις)	
Δι' ὀλόκληρον τὴν 4ην σελίδα ἐξωφύλλου	2.000.000.
Δι' ὀλόκληρον σελ. ἐσωφύλλου	1.500.000.
Διὰ 1/2 σελ. ἐσωφύλλου	1.000.000.
Α' Κατὰ δημοσίευσιν	
Δι' ὀλοκληρον τὴν 4ην σελίδα ἐξωφύλλου	500.000.
Δι' ὀλόκληρον σελ. ἐσωφύλλου	400.000.
Διὰ 1/2 σελ. ἐσωφύλλου	250.000.

Ὁ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ κατέθεσεν 200 δραχμὰς ὑπὲρ τῆς Γενικῆς Χημικῆς Βιβλιοθήκης.

Τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως ἠχχαρίστησε αὐτὸν διὰ τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον του.

**ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΣΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ**

**ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ,"
ΔΕΝ ΘΑ ΑΠΟΣΤΕΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ
ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ ΤΟΥ
ΕΤΟΥΣ 1954**